

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

COSAS DE LA SENMANA.—Recreos de Barcelona.

Carrers de Barcelona: Banys de camas.

Ex-plassa de Catalunya: Banys generals.

Circo equestre barcelonés: Banys de xorro.

ARTICLE D' ISTIU.

No serà aquest article ni de llanilla, ni de dril: vull que siga més lleuger encare: d'altre modo ni jo podria escriure'l ni vostés arribarian á suportarlo.

No estranyin trobarlo n'ú com un banyista á punt de tirar-se á l'aygua; á vostés, y més que á vostés al fiscal de imprenta l' hi adverteixo que porta tapa-rabos.

L' istiu es la temporada de la mandra: fins la política té calor y jéu ajessada y sense moure's. May hi ha tanta tranquil·tat com al istiu. Al istiu se 'n van los diputats al seus districtes, los ministres á pendre banys: las bocas callan, los carrers de Madrid están silenciosos; no 's mou una fulla... y tot marxa.

S' enten: lot marxa malament com sempre: únicament sacseheix que marxa malament sense esbalot y sense escándol, lo qual demostra que la tranquil·tat d' Espanya, bèn garbellat tot, depen

de que 'ls peixos grossos se 'n vajan á pendre las ayguas.

No passa res: ni las dobetas de cinch duros falsas.

Aquella campanya administrativa tant anunciada; aquell afany de volerho arreglar tot durant aquests mesos de calor; aquells propòsits del ministeri de voler aprofitar l' istiu, tot contat y debatut no tenen més importancia que la de un badall, ni més trascendencia que la de un home que per fer alguna cosa s' estira.

¡Pobre país!
Per ell's suas: ell's suan menjant; tú suas de gana.

Y ni siquiera tens per entretenirla una carga dels húsars d' Antequera, un discurs de 'n Martinez Campos d' aquells que fan riure tant, una teoría nova de 'n Cánovas, una tantina del Orovio ó un decret del Conde de Toreno manant construir un altre hipódromo.

Res, no 't donan cap gust. Te fan pagar l' entrada y 't surten després ab que no hi ha comedia.

Y mentres tant per tot arréu te trepitjan y callas sempre.

Te trepitjan los de Santo Domingo: agafan á uns

infelissos refujiats en un barco que ostenta la tèva bandera y 'ls fusellan, y tú no 't mous.

Te trepitjan á Méjich: expulsan sense més ni més á molts espanyols que hi residian tranquil·lament, que allí hi tenian los seus interessos, las sevasafeccions, las sevas familias, y tú no 't mous.

Te trepitjan á Marruecos: los inglesos fortifican lo port de Tànger, encinistran als moros en lo maneix de l' artilleria, fican lo péu en un terreno que un dia 't costará disgustos, y tú 't ho miras tant tranquila, apesar de que 'u fan als téus bigotis, com si t' fessin la barba ó 't ventessin las moscas.

A Santo Domingo fá massa calor; á Méjich fá massa calor; á Marruecos fá massa calor: no 't cansis donchs, no 't moguis, no 't apuris. Aquell lleó espanyol d' altres temps ja té las unglas talladas y 'ls ullals corcats. Jo fins crech que 'ls conservadors encarregats de ferli la vida, se l' hi menjan la pitansa, y 's proposan matarlo com á un simple mestre d' estudi, de gana y de miseria.

Aixó es lo que passa. Es molt trist; pero es molt exacte.

Entre tant la calor nos derriteix, fins los ossos nos suan: las fábricas se tancan, lo treball se paralisa, la llibertat se n' ha anat á pendre banys, s' ha ofe-

gat y ningú sab hont para, y tot dorm, tot descansant....

Tot menos lo fiscal d' imprenta que m' está mirant per darrera de l' espatlla y 'ls recaudadors de contribucions que passen una papeleta darrera del altra.

Lo govern té aquesta particularitat: es l' únich que ab la calor no ha perdut la gana.

P. K.

UNA PROFESSÓ CATÓLICA.

escena passa á l' Espluga de Francolí: qui 'ns la descriu es un banyista de Barcelona que allí 's trobava 'l dia 30 de juliol darrer, en que la vila celebrava la festa dels seus patrons Sant Non y Sant Nen.

Eran las sis de la tarde y vá sortir la professó de l' iglesia. ¡Quína professó! Calculin per lo que vaig á contarlos:

* *

Obria la marxa una comparsa de 12 ó 14 homes vestits ab trage de dimoni.

Vostés dirán:—¿Quín traje es aquest? ¿Quí ha vist may á cap dimoni, per pèndreli 'l figurí? No s' hi amohinin, y vajin llegint, que aquí vá la descripció:

Los trajes eran de colors abigarrats, duyan bayas vermellas y las quas corresponents. La gent al veure 'ls reya. De modo que tenim, y l' iglesia aixís ho consent, que aquells terribles moradors del infern, mirats d' aprop no serveixen més que per fer riure.

Los dimonis de l' Espluga duyan bastons llarchs y al extrém cohets y carretillas que encenian ab molta freqüencia y fentlos rodar, socarrimavan als espectadors de la professó. ¡Y quína gresca y quína gatzara més religiosas no movia aquell públich convocat per presenciar un acte católich!

La professó de l' Espluga, ab los dimonis á la vanguardia venia á demostrar que no es sempre cert aquell antich adagi. A l' Espluga 'ls dimonis anavan davant de la creu.

* *

Venian després dos ó tres comparsas de ball vestint disfressos distints: entre ells n' hi havia dos que anavan de toteros y un home ab un traje de cantinera de companya. Casi tots duyan pistolas, revolvers, fusells ó escopetas y s' entregaban á un exercici tant piados como lo dels carlins de la montanya: tiravan tiros frente á frente de las personas qu' estavan distretas contemplant aquella moixiganga.

Res: receptas contra 'l singlot. Seguia á continuació un jove, bon mosso, ab un ram de pi (com á las tabernas) guarnit de cintas viroladas: detrás d' aquest hi anava una nena ab lo vestit de la primera comunió y un punyal á la mà, blandintlo ab ademan aterrador; y darrera un pagés ab espartenyas vestit de monja: darrera del vel se l' hi veyá una barba més cerrada que la de un cabo de gastadors.

¿Qué tal? ¿Qué significan totas aquestas extravagancias?

* *

A continuació banderasy pendons é intercalats ab ells noyas ab trajes dels mateixos colors; lo clero consistent ab vuit ó deu capellans; l' ajuntament ab las bandas, un gran número de misteris ó tabernacles y un número casi igual de Verges Santissimas.

Y últimament la custodia sota talem, y un piquet de honor format ab totas las beatas del poble que anavan de dos en dos y de tres en tres.

* *

Tal es la professó que no descrich, que 'm limito á enumerar.

Acabada la professó las comparsas se posan á un costat, y al altre varias minyonas: forman grupos y ballan lo que 'n diuhem la dansa de la Rosaura, parodiand los tradicionals amors.

Tot alló 's reduheix á la representació d' un continuat festeig.—¿M' estimas? ¿M' adoras? ¿Me vols? preguntan los uns y las otras responen y ballan y tornan á ferse preguntas y tornan á ballar... y viva la Rosaura!

No vall dir mal del poble de l' Espluga, porque ignoro quina part pren en totas aquestas extravagancias; pero voldria que algú m' expliqués per quin motiu la religió las ampara, porque adorna ab ella las manifestacions del culto; y qué dirian los zulús si algun dia arribavan á presenciar una professó com la de l' Espluga!

V. A.

A veuhen quin rumbo!

A la primera página «Cosas de la semana» referents á l' ayguat del dissapte; y á la página darrera una magnífica composició de 'n Joseph Lluís Pellicer, que á pesar de ser un dels nostres pinters de més mèrit, no 's desdenya de honrar á la Campana ab los fruits del seu talent.

A més de ser un bon artista es un bon demócrata, y vels'hi aquí porque 'ns tractém ab tanta satisfacció de l' una part y de l' altra.

Ja 'u deuhen saber: está á punt de visitarnos en Romero Robledo. Es aquell que tractantse de la qüestió del gas, entre riallas generals vá dir «Los catalanes están conmigo.»

Diu que dos coros obrers de Sans, rivals de sempre, han resolt unirse per donarli una serenata.

¡Será la primera vegada que 'l treball obsequiará á la ganduleria; los que haurian de ser liberals y que per liberals se tenen á un polítich farsant; y 'ls que més necessitats se troban de una política aixecada al principal factor de la política menuda y miserable!

¡Quína taca sobre 'l pendó de las societats corals si arriban á donar aquesta serenata!

Seré nata: ja 'n diu la mateixa paraula: una nata contra 'l sentit de las classes treballadoras.

Escenas de l' Espanya conservadora.

Hi ha á Sant Quirse de Tarrassa un café titolat «Café del Circulo»; y l' amo d' aquest café es jutje municipal: es además l' establiment protegit per l' alcalde y demás del municipi.

Lo dia 15 de Agost vá haverhi barallas: un jove vá sortirne ab lo clatell macat y fet un Ecce Homo... ¿y saben que feya 'l jutje municipal?

En lloch de fer respectar la seva autoritat, vá barrejar 'hi á cops de vara. ¿Qué tal?

Válgam Dèu y á qui fan jutjes!...

En lo mateix poble l' alcalde que 's diu Gubern d' apellido y Cap pelat de motiu ha exposat lo repartió dels consums sense la seva firma al péu.

Una observació: á tots los qui van votar la candidatura de oposició en las últimas elecciones los ha aumentat la quota; per supuesto, sense firma, per evadir tota responsabilitat.

Aquesta es una conducta tant irritant, que no hi ha ja qui pugá ampararla.

Sr. Gobernador, miri que arcaldes aixís fan més bè de lo que sembla á la democracia!

A Cuba volen reformas; en Martinez Campos vá prométre las, y are per are 'ls paga nombrant una comissió que estudihi l' assumpto.

Fá cosa de un any y mitj qu' escribia al govern: «Aquestas cosas no las ha de resoldre cap junta, ni comissió; aquestas juntas y comissions, fillas del favoritisme y de la política, tot ho entorpeixen.»

¡Quína formalitat la del héroe de Sagunto!

Ja 'n veuhen es un home capás de desfer lo que fá.

Veyam... fins ahont arriba aquest sistema de desferho tot.

En Silvela continua fent la guerra als húsars.

En un dia no més n' ha deixat més de quaranta sense anxó.

Quan tornin á obrirse las corts, sortirá la següent ordre del dia:

ORDRE DEL DIA:—A reconquistar las marmitas: Lo jefe d' Estat Major: Villalba.

Se parla de que alguns ministres cauran del candelero, entre ells lo ministre més gros y més panxut, lo Conde de Toreno.

Si aquest cau: pujará un germá de 'n Martinez Campos, que al sentar plassa de polítich comensa per ser ministre.

Tira peixet!

Y aquí veuran com es veritat qu' en Martinez Campos té política propia. A lo menos aviat la seva familia será propietaria de la política.

Una cantarella que trobo en un periódich de Madrid:

«Unos dan las carpetas otros las compran otros las falsifican y otros las cobran.»

¿No veuhen? ab cantars aixís, una guitarra y un cigarro d' estanch ja tenen á un espanyol felis per omnia secula seculorum.

L' aygua del dissapte á la nit que vá passejarse per Barcelona anava errada de camí.

A la quènta volia dirigirse á ca la Ciutat per fer baldeyo; pero com que ningú vá ensenyarli 'l camí, vá de tenir de contentarse ficantse en alguns subterranis.

¡Quína llástima!

A lo menos hagués mullat una mica 'ls comptes del fatori de Moncada, que tindriam uns comptes passats per aygua.

Debém advertir que un fulano fingintse ser lo nostre estimat redactor C. Gumá, anava pèl Poble nou donantse llustro y fins vá rebre alguns obsequis.

La trampa se l' hi vá descubrir y vá tenir d' anarse'n ab la quènta entre las camas.

Aixó es una usurpació del estat poétich que podria haverli costat cara, porque si nosaltres arribém á pescarlo, l' hauriam tret á la vergonya.

Una advertencia:

No estranyin los que 'ns favoreixen ab las sevas cartas enviantnos treballs, dirigintnos preguntas ó comunicantnos noticias no trobar cap contestació en lo present número.

L' encarregat de contestar la correspondencia s' ha posat malalt, encare que no de cuidado, y hem hagut de deixarho per la semana entrant.

Preparinse. Ja saben que está á punt d' organitzar una romeria lliberal á Italia.

La Campana no hi faltarà: s' tracta de anar á visitar á Garibaldi y al mateix temps s' aprofitará 'l viatge per visitar Nápolis, las ruinas de Pompeya y 'l Vesubi.

Actualment s' está arreglant la combinació y fixant los preus, que serán baratíssims.

No hi haurá himnes, y no més s' admeten per sonas decents.

REVISTA.

Tot com sempre; tot corrent sense variació important: la bossa baixant, baixant; la gana creixent, creixent. La nació plena d' afany, lo poble crida que erida, la política adormida... y 'ls ministres prenent banys. Los moderats s' esgarrapan, los conservadors s' engreixan, los uns dejunan y 's queixan, los altres riuen y endrapan. Tant sols acut á la llista miseria, clams y sol fort... y ara vegin qui se cor per comensa una revista. S' assegura ab insistencia que, pe 'l nostre bon decoro, ara 's va á pendre ab lo moro una seria providencia. No se que hi den havé hagut, ni que deu havé passat, que 'l govern se 'ns ha alarmat y ara treballa ab quietut. Treuran lo representant, n' hi clavarán un de nou y per si aixó no fos prou, ¿saben lo qu' estan pensant? Posar, com qui no fa ré, un non general á Centa. ¡Més sous, més pagós... més dentet! Ara si que anirém bé. De tots modos si després cap profit ne conseguim, ja podrem dir que tenim... una sangonera més. Lo senyor duch de Sagunto sembla que 's va espavilant; diu que ja no dupta tant y qu' enten més bè l' assumpto. Ara está tot transformat y casi may s' entrebanca. ¡Es clar! Sense en Salamanca y ab lo Congrés escampat! En Cánovas passejant en Romero allá á Sobrón, l' Ayala corrent lo mon y 'l bon Sagasta entretant, dia que prenent banys registra pronóstichs del any que ve per veure si diuen ré de quan podrá ser ministre.

Respecte aquí á Barcelona sense novelat, passant: encara hi ha 'l gran Duran y 'l colossal Fontrodona. Contan que á ca la ciutat, ab los comtes de's tiberis, hi surten ons gatuperis que casi bè fan fredat. Resulta que 'ls nostres caps quan se posan á atracar, com qu' elis no ho han de pagar, menjan be y gastan molts naps, y ara alguns aixelabrats sobre aixó volen fer llum... ¡Pobres concejals del fum... veyam si 'n surtiu... fumats!

Ja ha plogut d' una vegada, y á fé tant abundantment que 's diu que l' Ajuntament vol vendre 'ls pous de Moncada. ¡Pero quin ploure! A trompons: ja no hi valia 'l paraygua. Jo crech que ha caygut tanta aygua casi... com contribucions. Ni 'l diable la deturava, l' aygua feja 'l que volia. ¡Veya portat? S' hi escoria. ¡Veya trabas? Las trencava. Jo no sel' Ajuntament de quio modo s' ho compon; no tenint aygua á la font cada carré era un torrent; y si 'l cel, saltant la valla, no 'ns va ofegar de debó, se deu... á la educació de la riera de 'n Malla.

Vels' hi aquí ben explicat lo poch que passa avuy dia. Mes sapigués mes diria, pero tot s' ha evaporat. Sol... suhor... pols... calma trista... ja ni la ma fa 'l que mano... ¡Quina calor! Virga 'l vano, y apa... punt á la revista.

C. GUMÀ

A un poble de la provincia de Girona hi ha un rector; un rector tant aficionat á la cassa, que en temps de veda pateix, no diré com un condemnat, pero si com una animeta del Purgatori.

Un dia no pot contenirse: 's persigna, resa una oració en llatí, despenja l' escopeta y surt al camp á fer la guerra á las perdius. Clava 'l primer tiro, y l' hi surt una pareja de guardia-civils.

Aquests l' hi prenen l' escopeta l' hi fan pagar una multa.

—A mí? ¿Fins á mí? ¿A un ministre del Senyor? exclama 'l rector. Nada, jo 'm venjaré.

Y se 'n va á la rectoria barrinant una venjansa terrible com lo despit que l' exaspera.

* * *
¿Volen saber quina va ser la venjansa del rector? Va enviar á buscar á un pintor, vá treure 'l quadro de las ánimas que hi havia en un altar, y entre las ánimas que 's cargolan entre las flamas vá fer pintarhi dos guardia-civils.

Adverteixin que aquesta anécdota es rigorosamente històrica.

A Reus hi ha un rellotje que té corda per un any. Un ministre conservador deya: —¿Qui tingués corda per tant temps!

En Cánovas are 's dedica á escriure cartas. Aquí tenen un altre cantar de la terra de 'n Cánovas:

«Papeles son papeles, cartas son cartas, palabras de los hombres todas son falsas.»

A Paris ha comensat á publicarse un semanari titolat «La femmes» (La dona.) Las escriptoras que 'l redactan diuen dirigintse al públich:

«Temerarias ó no aquí 'ns teniu en vostras mans, decidiu.»
¡Qué vingan!

Mientras los demás ministros se dedican á pendre

las ayguas, en Martinez Campos se dedica á la pesca.

Ha tirat l'am á veure si s' hi agafan alguns moderats històrics.

Per are 'ls tiburons se 'n escapan: en Moyano gira qua; en Cheste no té gana: no més han picat en Balmaseda, 'l conde de Xiquena y tres ó quatre més que no tenen ahont los recullin.

Es la primera vegada que tirantse l'am, se pesca ¿qué dirian?

Un bacallá sech.

A San Feliu de Llobregat hi ha un rector á qui 'l poble coneix ab lo nom del *Pèu pulidó*, que fentse eco del l' última circular del bisbe; exclamava dias endarrera:

—«Hem de fer un bon plantè de capellans perquè si se 'n arribava á perdre la mena Deu nos castigaria ab un non diluvi universal.»

Al sortir de l' iglesia un pagés molt de la crosta de baix, haventse fixat molt ab la paraula plantè y creyentse que 's tractava de algo semblant á un plantè de pebrots y tomátechs, deya:

—Té rahó 'l senyor rector: y si vol fer un bon plantè jo pago 'ls fems.

Los jesuitas de Manresa tenen al seu colegi una quincallería sense pagar contribució.

Aixís son la major part de las doctrinas d' aquesta gent: molta quincalla y molt contrabando.

A Sant Joan de Palamós, vá caure un moltó á un pou, y l' arcalde en persona vá empenyarse en baixar á recullirlo.

Vá ferse lligar ab una corda y cap al pou faltan arcaldes; pero ¡oh desgracia! La corda vá trencarse, perquè las autoritats d' are son autoritats de pés, y l' arcalde vá anar á fer companyia al moltó.

Los vehins van treure'ls á tots dos sense novedat, y com que dels moltons en castellá se 'n diuen *borregos*, vels' hi aquí que si are volen veure á l' *alcalde borrego*, tenen d' anar á San Joan de Palamós.

Un capellá de un poble immediat á Figueras reb una carta dirigida á un altre persona del seu mateix nom y apellido ab ordre de cobrar una cantitat de una casa de Figueras.

Bè sabia 'l capellá que aquells quartos no eran per ell; donchs á pesar d' aixó, vá presentar l' ordre de pago ab la pretensió de que 'l paguessin.

¿Qué tal?
Jo no sé com olvidan aixís los manaments de la lley de Deu y 'ls articles del Códich penal.

No obstant, la Biblia diu que sobre el poble de Deu hi queya 'l manná, y ¡qui sab! tal vegada aquest sant varó 's creya que 'l manná modern té la forma de una ordre de pago!

A Marrnecos han robat lo tresor. No tingan por de que may succeheixi á Espanya una cosa semblant.

¿No saben perquè?
Perque al tresor de Espanya ja no hi ha un quarto.

Pujant al tranvia:
—Tú ¿vols venir?
—¿Ahont vas?
—A la Barceloneta.
—¿Vas á pendre banys?
—No, rellotjes.

Lo Sr. Orovio ja torna á ser á Madrid, havent pres dugas menas de banys: banys sulfurosos y banys de mar.

Banys sulfurosos porque quan volen treure' l del ministeri, naturalment se *sulfura*; y banys de mar, porque quedants' hi com si queda sempre contra tot y apesar de tot, es l' home de la sal.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Solté.*
2. ID. 2.ª—*Café.*
3. ANAGRAMA.—*Marta, matar, armat, trama, ramat.*
4. FUGA DE CONSONANTS.
Ballant rams las catalanas á la plassa, ab gran afany van ballant llargas sardanas coplas galanas cantant.

5. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Capitá*

Capitá
Pita
Pit
Ca

6. TORTURA CEREBRAL.—*La A.*

7. TRIANGUL DE PARAULAS.—*Trocas*
ocas
cas
as

8. GEROGLÍFICH.—*Contra la forsa no hi ha resistencia.*

XARADAS.

I.
Un cassadó dos dos-tres portaba á la prima inversa qu' estaban tretas d' un tersa ne feya un instant no més. A la filla d' un pagés ell sense diners las daba si las to' al' hi entregaba que tenia en la masía; més per dos no ho féu, temia qu' aquell home l' enganyaba.

PECA CAM.

II.
Element es ma primera en tú ma segona está y 't diré que ma tercera sab lo qui endevinará.

BREU.

ENDAVINALLA.

So mago sense ser rey; de mi s' en fan molts cosas; per esmenar descuits seus també 'm fan servir los homes.

AIXORAMONT.

MUDANSA.

Qu' es maquets ma primera! Al trobarla dos un dia vaig preguntar si 'm volia y al dirme no tot seguit, no es tercera, en ma sorpresa m' agafa un desmay de prompte cayent sens dirme 'n jo compte á la quart del seu vestit.

C. RIOL.

PREGUNTA.

¿Quina es la nota més alta de la escala musical?

FERRIS.

CONVERSA.

—Ola Granet! ¿Ahont es en Jaume?
—Se 'n ha anat á casa seva á dibuixar.
—¿Es cert que t' han bona ma?
—Pauet, no sigas cócra. Ja t' ho he dit molts vegadas que sí.
—Y que dibuixa.
—Entre tú y jo ja ho héu dit.

UN PILOT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7 8.—*Una colonia de Espanya.*
1 7 3 4 2 6 5.—*Un nom de dona.*
1 5 3 4 6 2.—*»*
1 2 3 4 7.—*»*
5 3 7 1.—*Un metall.*
6 5 8.—*Lo que tenen las criaturas.*

TJA XIC DE M. DE R.

GEROGLÍFICH.

TIFUS
DK
Plom
E N J
Albat

UN URGELLÉS.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM.
NORT-AMERICÁ.

Aixarop iactífich per aumentar la calitat y cantitat de la llet. Utilíssim per mares y didas.
Aixarop antidiarreich-estomacal per combatre tota classe de diarreas.
Aixarop pectoral per curar tota classe de Tos.
Aquests productes de fama ben adquirida se trovan de venta en la Aixaroperia del Dr. Gener, Carrer Peitrixol, 2, y en la farmacia de Grau Inglada.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj.*

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 22.

LAS OPOSICIONES.

Espanya. — ¡Miréu com m' han posat! ¡Y encara continuaréu desgarrantvos y movent tan xivarri?